

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druţă, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiţiei, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiţiei cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil şi repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 09 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 11.02.2016, Mocanu Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiţiei, solicitând constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil şi repararea din contul statului a prejudiciului moral în mărime de 3000 euro.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că la 06 august 2012, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, a depus la Curtea de Apel Chişinău cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanţelor privind constatarea încălcării dreptului său la examinarea în termen rezonabil a litigiului de executare în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei sectorului Rîşcani mun. Chişinău nr. 2 - 1804/2007 din 22 iunie 2007, încasarea din contul Ministerului Finanţelor în beneficiu său, cu titlu de prejudiciului material a sumei de 18 169, 96 lei şi cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 30 000 lei.

Reclamantul a menţionat, că prin hotărârea emisă de Curtea de Apel Chişinău la 21 decembrie 2012 acţiunea sa a fost respinsă. Hotărârea primei instanţe a fost contestată cu recurs la 15 februarie 2012, însă până la moment cerere sa de recursa rămas fără examinare.

Consideră reclamantul că, dreptul său la examinarea pricinii într-un termen rezonabil a fost încălcat, prin durata excesivă a procesului de peste 3,5 ani, în condiţiile în care art. 4 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 stabileşte un termen de examinare de trei luni.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 14.04.2016 a fost

admisă parțial acțiunea, dispunându-se constatarea încălcării dreptului lui Serghei Mocanu la judecarea cauzei în termen rezonabil, cu încasarea din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Serghei Mocanu despăgubirea pentru prejudiciul moral în suma de 10 000 lei. În rest cerințele lui Serghei Mocanu s-au respins ca neîntemeiate.

La 19.04.2016, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.04.2016, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral acțiunea.

La 10.05.2016, Mocanu Serghei a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea cererilor de apel apelanții au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 s-au respins apelurile declarate de către Ministerul Justiției și Mocanu Serghei. S-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.04.2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 16 decembrie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Mocanu Serghei să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 09.11.2016 a fost expediată recurentului la 30.11.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 16.12.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 25.01.2017, în adresa intimatului Mocanu Serghei a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Ministerul Justiției cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Ministerul Justiției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea